

Písek pálí do nohou
v prachu cest a žáru poledním
mít tak křídla a letět výš.
Kolik touhy létání
kolik pádů bolestných
ještě pivo, dám si pivo a pak poletím.

R: A nevnímám pokřivený ruce pradávných proroků
jak píšou krví na pergamen.
Ten, kdo křídla z vosku má, už nedoletí.
A tak hledám sebe sám, v kamenech,
stromů stoletých se ptám.
Nikdo neodpoví, oči slepých vidí víc.

Srdce v šátku svázaný
v oběť bohům předkládám,
ještě buší, chce letět výš.
Očím sluncem spáleným
další sklenku nalévám
ještě pivo, dám si pivo a pak poletím.

R: